

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Evou Lukotkovou v právní věci žalobce: **Z. H.**, zastoupen Mgr. Jaroslavem Topolem, advokátem se sídlem Na Zlatnici 301/2, 147 00 Praha 4, proti žalovanému: **Generální ředitelství cel**, se sídlem Budějovická 7, 140 96 Praha 4, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 7. 2014, č. j. 33608-2/2014-900000-304.1, sp. zn. 51958/2013-530000-12,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 7. 2014 bylo podle ust. § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též „správní řád“) zamítnuto jako opožděné odvolání žalobce proti rozhodnutí Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (dále též „správní orgán I. stupně“) ze dne 25. 11. 2013, č. j. 51958-10/2013-530000-12. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce uznán vinným z přestupku dle ust. § 42a odst. 2 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších

předpisů (dále též „zákon o pozemních komunikacích“), jehož skutkovou podstatu naplnil porušením ust. § 21e odst. 1 písm. a) citovaného zákona tím, že jako řidič motorového vozidla tov.zn., registrační značky..... užil dne 10. 1. 2013 ve 20:45 hod. zpoplatněnou pozemní komunikaci dálnice D1 v úseku 195 km ve směru na Prahu, aniž by byl uhrazen časový poplatek způsobem uvedeným v ust. § 21a citovaného zákona a umístěn ve vozidle způsobem uvedeným v ust. § 2 odst. 4 vyhlášky č. 435/2012 Sb., o užívání pozemních komunikací zpoplatněných časovým poplatkem a o změně vyhlášky č. 527/2006 Sb., o užívání zpoplatněných pozemních komunikací a o změně vyhlášky Ministerstva dopravy a spojů č. 104/1997 Sb., kterou se provádí zákon o pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů). Za spáchání přestupku mu byla v souladu s ust. § 42a odst. 7 písm. d) zákona o pozemních komunikacích uložena pokuta ve výši 2.000 Kč.

Žalobou doručenou zdejšímu soudu dne 19. 9. 2014 se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí pro vady řízení a vrácení věci k dalšímu řízení.

Namítl, že rozhodnutí žalovaného je nezákonné, neboť žalovaný zamítl jeho odvolání jako opožděné. Poukazoval na to, že zmocněnec žalobce R. K. (plná moc ze dne 20. 6. 2013) požádal o doručování písemností na e-mailovou adresu ..., avšak na tuto adresu rozhodnutí nebylo doručeno, žalovaný se ani o jeho doručení nepokusil. V takovém případě nemohlo dojít k doručení fikcí při doručování na adresu trvalého pobytu. Na učiněné odvolání proto nemohlo být hleděno jako na opožděné, neboť rozhodnutí, do kterého odvolání směřovalo, nebylo žalobci doručeno. Navrhl proto, aby napadené rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno a věc vrácena správnímu orgánu k dalšímu řízení.

Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 24. 11. 2014 uvedl, že spisy jsou vedeny orgány Celní správy České republiky elektronicky prostřednictvím aplikace e-SAT. Tato aplikace umožňuje prokazatelným způsobem zjistit, zda příslušný dokument byl elektronicky zaslán na datovou schránku adresátů nebo na e-mailovou adresu, pokud si účastník řízení zvolil tuto adresu pro doručování. Z aplikace e-SAT je naprosto zřejmé, že dne 25. 11. 2013 byl z podatelny celního úřadu pro Jihomoravský kraj (podatelna 530000@cs.mfcr.cz) pro příjemce ... odeslán dokument č. j. 51958-10/2013-530000-12. Pokud ten, kdo nahlíží do spisu, neprojeví zájem o dokumentaci potvrzující odeslání a doručení písemností v elektronické podobě na elektronickou adresu, tj. o doložení, že byla písemnost na elektronickou adresu odeslána, tak ve zhotovené kopii spisu dle spisového přehledu se tato skutečnost nepromítne. Nutno konstatovat, že doklad prokazující odeslání elektronické zásilky existuje pouze v digitální podobě, kterou je možné prohlédnout pouze prostřednictvím výpočetní techniky. Žalovaný v příloze zaslal vytištěnou obrazovku z aplikace e-SAT a kopii odeslané e-mailové zprávy zobrazené prostřednictvím aplikace pro zpracování elektronické pošty Outlook.

Vzhledem k tomu, že adresát zásilky nepotvrdil přijetí písemnosti způsobem a ve lhůtě dle ust. § 19 odst. 8 správního řádu, přičemž se tato zásilka nevrátila jako nedoručitelná, postupoval správní orgán I. stupně v souladu s výše citovaným ustanovením. Žalovaný nemůže tvrzení, že adresát zásilky nepotvrdil přijetí písemnosti, případně, že se tato zásilka nevrátila jako nedoručitelná, prokázat. Důkaz o nevrácení a nedoručení neexistuje, protože

neexistující skutečnosti nelze prokázat, viz negativní důkazní teorie. Zřejmě tato okolnost tvoří podstatu strategie žalovaného.

K věci dále žalovaný uvedl, že rovněž ani při doručování rozhodnutí o odvolání na sdělenou elektronickou adresu nebylo potvrzeno od adresáta, tzn. jeho převzetí, ač v zákonné lhůtě podal žalobu. Z uvedených důvodů proto zvolil shodný postup jako správní orgán I. stupně, neboť pro účastníka je výhodnější, že v případě doručování na adresu trvalého bydliště je pravděpodobnější, že písemnost se dostane do rukou adresáta. Proto i odvolací orgán napadené rozhodnutí doručoval prostřednictvím doručovatele poštovních služeb na adresu trvalého pobytu zmocněnce. S přihlédnutím k výše uvedenému navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soud konstatuje, že ve správním spise se nachází mj. plná moc R. K., LL.M., trvale bytemze dne 20. 6. 2013, podání odporu zmocněncem žalobce ze dne 24. 6. 2013, v němž žádá o zaslání veškerých písemností v rámci řízení na e-mailovou adresu ..., rozhodnutí o přestupku ze dne 25. 11. 2013, č. j. 51958-10/2013-530000-12 doručené zmocněnci prostřednictvím provozovatele poštovních služeb na adresu jeho trvalého pobytu. Z doručky vyplývá, že adresátovi byla zanechána výzva k vyzvednutí zásilky a poučení o právních důsledcích nevyzvednutí datovaná dnem 29. 11. 2013 s tím, že dle údajů na doručence byla písemnost po marném uplynutí 10 dnů vhozena do schránky adresáta a vrácena správnímu orgánu I. stupně dne 13. 12. 2013. Dále se ve spise nachází podání odvolání zmocněncem ze dne 24. 2. 2014, v němž znovu žádal o zasílání veškerých písemností na shora uvedenou e-mailovou adresu.

Soud ve věci nařídil jednání na den 6. 10. 2016. Byl proveden důkaz dokladem prokazujícím odeslání elektronické zásilky sice vytištěnou obrazovkou z aplikace eSAT a kopií odeslané emailové zprávy zobrazené prostřednictvím aplikace pro zpracování elektronické pošty Outlook.

Právní zástupce žalobce setrval na žalobních námitkách, upozornil na skutečnost, že nebyla prokázána nedoručitelnost písemnosti na emailovou adresu zmocněnce ... Připustil, že k nedoručení zásilky mohlo dojít i v důsledku tzv. „přehlcenosti“ emailové schránky.

Zástupkyně žalovaného se odvolala na písemné vyjádření ze dne 24. 11. 2014 a navrhla zamítnutí žaloby.

Právní posouzení:

Žaloba byla podána včas (ust. § 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále též „s.ř.s.“), osobami oprávněnými (ust. § 65 odst. 1 s.ř.s.), jde o žalobu přípustnou (ust. § 65, § 68, § 70 s.ř.s.).

V souladu s ust. § 75 odst. 1, § 2 s.ř.s. přezkoumal soud napadené rozhodnutí žalovaného v mezích žalobních bodů včetně řízení předcházející jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správních orgánů.

V dané věci se žalobce podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jako opožděné jeho odvolání proti rozhodnutí správního orgánu prvního stupně. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „NSS“) rozhodnutí, jímž správní orgán zamítl odvolání jako opožděné, soud přezkoumá pouze z hlediska, zda bylo toto odvolání důvodně zamítnuto jako opožděné či nikoliv, tedy zda odvolatel byl či nebyl zkrácen na svém veřejném subjektivním právu na přezkoumání rozhodnutí správního orgánu prvního stupně (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 11. 2008, č. j. 2 As 53/2007, www.nssoud.cz). Z výše uvedeného vyplývá, že rámec soudního přezkumu rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto odvolání pro opožděnost, tvoří pouze skutečnost, zda bylo odvolání podáno včas, či nikoliv. Optikou tohoto názoru nahlížel soud i na souzenou věc.

Po přezkoumání otázky opožděnosti podání odvolání dospěl soud k závěru, že předmětná **žaloba** z hlediska uplatněné žalobní námitky **není důvodná**.

Ze správního spisu bylo zjištěno, že žalobce si zvolil pro celé správní řízení zmocněnce na základě plné moci ze dne 20. 6. 2013. V podání odporu zažádal o doručování veškerých písemností na e-mailovou adresu ... Rozhodnutí o přestupku bylo vydáno dne 25. 11. 2013, zmocněnci žalobce bylo nejdříve zasláno na výše uvedenou e-mailovou adresu, na kterou žádal v průběhu správního řízení doručovat písemnosti. Tuto skutečnost doložil žalovaný spolu s vyjádřením k žalobě, a to formou vytištěné obrazovky z aplikace e-SAT (elektronická spisovna) a kopii odeslané e-mailové zprávy zobrazené prostřednictvím aplikace pro zpracování elektronické pošty Outlook. Jak uvedl žalovaný, tato aplikace umožňuje prokazatelným způsobem zjistit, zda příslušný dokument byl elektronicky zaslán na datovou schránku adresáta nebo na e-mailovou adresu, pokud si účastník řízení zvolí tuto adresu pro doručování. Soud po vyhodnocení tohoto předloženého výstupu z aplikace eSAT a kopie odeslané e-mailové zprávy doznal, že je naprosto zřejmé, že dne 25. 11. 2013 byl z podatelny Celního úřadu pro Jihomoravský kraj (podatelna530000@cs.mfcr.cz) pro příjemce ... odeslán dokument č. j. 51958-10/2013-530000-12 (rozhodnutí správního orgánu I. stupně). Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně neobdržel potvrzení o převzetí písemnosti adresátem tak, jak to stanovuje ust. § 19 odst. 8 správního řádu „*Písemnosti uvedené v odstavci 4 se na požádání adresáta doručují jiným způsobem podle tohoto zákona; v takovém případě platí, že písemnost je doručena třetím dnem ode dne, kdy byla odeslána. V případě doručování na elektronickou adresu platí, že písemnost je doručena v okamžiku, kdy převzetí doručované písemnosti potvrdí adresát zprávou podepsanou jeho uznávaným elektronickým podpisem. Nepotvrdí-li adresát převzetí písemnosti nejpozději následující pracovní den po odeslání zprávy, která se nevrátila jako nedoručitelná (odstavec 9), doručí správní orgán písemnost, jako by adresát o doručení na elektronickou adresu nepožádal*“, doručoval správní orgán I. stupně rozhodnutí na adresu trvalého pobytu zmocněnce žalobce v souladu s výše citovaným ustanovením. Je pochopitelné, že nepotvrdil-li adresát zásilky přijetí písemnosti, případně, že se tato zásilka nevrátila jako nedoručitelná, důkaz o nevrácení a nedoručení neexistuje, protože neexistující skutečnosti nelze prokázat. Zmocněnec si správní rozhodnutí doručované prostřednictvím držitele poštovní licence nepřevzal, dne 13. 12. 2013 se vrátila doručenka

zpět a z ní bylo patrné, že zástupci žalobce byla dne 29. 11. 2013 zanechána výzva a poučení, přičemž správní orgán I. stupně odeslal napadené rozhodnutí s dispozicí „*nevracet, vhodit do schránky, uložit jen 10 dní*“. Jelikož napadené rozhodnutí nebylo zástupcem žalobce vyzvednuto, považuje se toto v souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu za doručené fikcí, a to dnem 9. 12. 2013.

Správní orgán I. stupně, jak vyplývá z „vyjádření k doručování prvoinstančního rozhodnutí“ ze dne 13. 10. 2014 si prověřil v aplikaci Centrálního registru obyvatel skutečnost, že zástupce jmenovaného měl ke dni doručení fikcí napadeného rozhodnutí na uvedené adrese hlášen trvalý pobyt. Správní orgán na základě výše uvedeného měl za to, že žalobci od uvedeného data, tj. 9. 12. 2013 běžela odvolací lhůta 15ti dnů, přičemž poslední den této lhůty připadl na den 24. 12. 2013, tj. státní svátek, takže posledním dnem lhůty byl nejbližší pracovní den, tj. 27. 12. 2013 (ust. § 40 odst. 1 písm. b) správního řádu). Bylo-li odvolání žalobce podáno k poštovní přepravě dne 24. 2. 2014 téhož dne doručeno správnímu orgánu, jedná se o opožděné odvolání, které podle ust. § 92 odst. 1 správního řádu odvolací orgán zamítne.

Argumentace právního zástupce žalobce v rámci soudního jednání, že pravděpodobně e-mailová adresa ... byla zahlcena, je lichá, neboť právní zástupce si měl bedlivě střežit svá práva, zejména pokud mu bylo známo, že probíhá správní řízení, zejména za situace, kdy podal dne 24. 6. 2013 odpor proti příkazu k zaplacení pokuty ve výši 2.000 Kč vydané dne 30. 4. 2013, č. j. 51958/2013-53000012, sp. zn. 51958/2013-530000-12, a kdy mimo uplatněných námitek požádal o zasílání veškerých písemností v rámci správního řízení na e-mailovou adresu ... Žalobcovo tvrzení, že správní orgán nedoručil rozhodnutí na e-mailovou adresu, na kterou požadoval doručovat písemnosti v rámci správního řízení je tak nepravdivé a ničím nepodložené. Žalovaný prokazatelným způsobem doložil, že k odeslání písemnosti (rozhodnutí o přestupku) na e-mailovou adresu zmocněnce žalobce došlo, kdy tak doložil výstupem z elektronické aplikace eSAT, již shora popsáním.

Zdejší soud po prostudování daného správního spisu a vyjádření podaného k žalobě dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný. Lze souhlasit i s přesvědčením žalovaného, že se mělo jednat o předem připravenou procesní strategii žalobce, resp. jeho zástupce. V tomto směru soud odkazuje i na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2016, č. j. 4 As 282/2015-32, www.nssoud.cz, v němž poukazuje na „*různé zjevně účelové procesní strategie zástupců, kteří své služby poskytují dlouhodobě a profesionálně u různých přestupců, jejichž jediným smyslem je dosáhnout prekluze odpovědnosti za přestupek prostřednictvím vytvoření „procesních pastí*“. Rozhodovací činnost správních soudů svědčí o tom, že tyto „procesní praktiky“ jsou v soudním řízení hojně uplatňovány. Je třeba přisvědčit argumentaci žalovaného, že je sice věcí žalobce jakou procesní strategii zvolí, ale je nevěrohodné a nemožné, aby všechny správní orgány, u nichž se správní řízení vedla, se zvoleným zástupcem R. K. v doručování písemností chybovaly stejným způsobem, tj. nerespektovaly požadavek na doručení na e-mailovou adresu tak, jak tvrdí žalobce v této věci. Na předmětnou věc se vztahuje i scénář popsáný Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 3. 7. 2014, č. j. 9 As 162/2014-31, www.nssoud.cz, dle kterého „*z úřední činnosti je naopak Nejvyššímu správnímu soudu známo (např. věc vedená pod sp. zn. 9 As 144/2014), že tento zmocněnec řidiče v přestupkovém řízení zastupuje, a to se stejnou či obdobnou procesní*

strategií. Vždy uplatňuje požadavek na doručování písemností na shora uvedenou e-mailovou adresu, převzetí, resp. doručení písemností ovšem dle ust. § 19 odst. 8 správního řádu následně nepotvrdí. Rozhodnutí je mu tedy adresováno na adresu trvalého pobytu, vhozeno do schránky a doručeno fikcí, neboť zásilky jemu určené zmocněnec nepřebírá... Náhodou jistě není ani to, že v řízení před správními soudy v obdobných věcech a se zcela stejnou procesní strategií, přebírá zastoupení v záhlaví uvedený advokát.“

Zmocněnec žalobce R. K. přebírající plné moci k zastupování ve správních řízeních dal tak najevo, že by měl být schopen k odbornému výkonu jako příslušník určitého povolání nebo stavu, že je schopen jednat s pečlivostí a se znalostí věci, která s tímto výkonem je spojena. Jak vyplývá z nálezů Ústavního soudu sp. zn. IV ÚS 1433/11, www.usoud.cz: „každý se může domáhat stanoveným způsobem svého práva u nezávislého a nestranného soudu a ve stanovených případech u jiného orgánu. Toto právo však není samoučelné a ústavní soud považuje za opodstatněné žádat od účastníka řízení, který se domáhá ochrany svých procesních práv na ústavní úrovni, aby osvědčil, že se o ni sám snažil, resp. sám vyvinul očekávatelné úsilí směřující k účinnému hájení svých práv“. A dále: „právní úprava doručování vychází ze zásady, že každý adresát je odpovědný za existenci reálné adresy, na které je povinen si zajistit přijímání písemností“. Přijímal-li tedy zástupce zmocnění, vědomě přebíral také odpovědnost za součinnost účastníka řízení se správními orgány. Skutečnost, že se jedná o procesní strategii žalobce, resp. jeho zástupce (zástupců), prokazuje i to, že i rozhodnutí žalovaného o odvolání bylo odesíláno na sdělenou elektronickou adresu, rovněž žalovaný neobdržel od adresáta potvrzení jeho převzetí, proto taktéž doručoval na adresu trvalého bydliště dalšího zástupce žalobce (plná moc udělena Ing. M. J., ze dne 15. 8. 2014) prostřednictvím provozovatele poštovních služeb, a to na adresu trvalého pobytu zmocněnce.

Optikou shora uvedeného na základě nastoleného právního režimu dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná, a proto podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ust. § 60 s.ř.s., podle kterého nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl na věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Brně dne 6. října 2016

JUDr. Eva Lukotková, v. r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová